

behandlingen har jeg haft den Glæde at se, at det konservative Folkeparti har kunnet følge mig i de Betragtninger, jeg fremsatte i Fjor. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om han kan give nærmere Oplysninger om de Forhandlinger, der er førte mellem de tre nordiske Lande vedrørende dette Spørgsmaal, som er i saa høj Grad aktuelt for store Dele af Samfundet, ikke mindst for dem, som maa betale de store Skatter og bære de væsentlige Byrder.

Jeg kan slutte mig til de Udtalelser, der i Gaar faldt fra den ærede Ordfører for Venstre (N. Neergaard), da han udtalte Ønsket om en gennemgribende Skattereform, og jeg haaber, at man ved denne gennemgribende Skattereform maa kunne finde en Løsning paa det Spørgsmaal, som i stedse stærkere Grad rejser sig indenfor Erhvervslivets Organisationer og overalt, hvor vore Interesser berøres, nemlig Spørgsmaalet om Beskatningen af Brugsforeninger. Den højtærede Finansminister har tidligere gentagne Gange her i Tinget tilsagt sin Medvirken til Løsningen af dette Spørgsmaal ved Skattelovsrevisionen, og jeg haaber, at denne Revision ikke maa lade vente længe paa sig.

Under Behandlingen af Lønningslovene fremdrog jeg Spørgsmaalet om Statstjenestemændenes Adgang til at drive Forretning og Erhvervsvirksomhed. Det Ændringsforslag, jeg i saa Henseende stillede, blev forkastet her i dette høje Ting, men jeg vil gerne vende mig til den høje Regering med Anmodning om at lade Organisationerne indenfor de Brancher, som Dispensationerne vedrører, faa Lejlighed til at udtale sig, inden saadanne Dispensationer for Statstjenestemænd gives. Dette Forhold er af stor Vigtighed for Erhvervene, derom vidner de Hundreder af Andragender fra Handelsorganisationer hele Landet over, og derom vidner de Resolutioner fra Haandværkets Side, som er blevet vedtaget i den senere Tid. Efter Lovforslagets Vedtagelse afholdt Fællesrepræsentationen for Industri og Haandværk sine store Delegeretmøder dels for Jylland i Lemvig, dels for Østifterne og København i Roskilde, og man vedtog enstemmigt en Udtalelse, som netop falder nøje i Traad med de Udtalelser, jeg fremsatte her i Tinget om, at man bør forhindre, at der gives Statstjenestemænd Adgang til at drive Forretning og Erhvervsvirksomhed. Jeg henstiller, som sagt, indtrængende til Regeringen at lade de store faglige Organisationer blive hørt, forinden saadanne Dispensati-

oner gives Statstjenestemænd. Ved Forhandlingen i Borgerrepræsentationen om Lønningsvedtægterne for Københavns Kommunes Tjenestemænd udtalte Borgmester Jensen, at en saadan Konkurrence overfor de næringsdrivende ikke vilde blive taalt, og at Kommunens Tjenestemandorganisationer ganske havde tiltraadt dette og givet det sin Tilslutning ved at holde Justits indenfor deres egne Rækker, og jeg haaber, at Statens Tjenestemænd kan følge Eksemplet, og at man fra Statens og Kommunens Side yder sine Tjenestemænd en saa rundelig Indtægt for deres Arbejde, at man for Fremtiden ikke skal paaføre det private Initiativ Konkurrence.

Jeg maa have Lov at komme tilbage til et Spørgsmaal, jeg ogsaa fremdrog ved forrige Aars Finanslovbehandling, nemlig Kollektørernes uheldige Stilling. Denne bliver Dag for Dag mere truende og farlig end nogen Sinde, idet det under Dyrtiden er dem ganske umuligt overhovedet at klare sig med deres smaa Indtægter. Derfor takker jeg den højtærede Finansminister, fordi han er gaaet ind paa det Princip, at der kun oprettes nye Kollektioner med et Antal Lodder af mindst 200. Men jeg maa minde om, at Halvdelen af Kollektionerne her i Landet er paa under 200 Lodder, paa 100 eller 150 eller deromkring. De Indtægter, disse Folk har af deres Arbejde, er saa smaa, at de umuligt kan faa deres Udkomme deraf. 100 Lodder giver en Bruttoindtægt paa 600 Kr., 150 Lodder giver 900 Kr. og 200 Lodder 1200 Kr. Nu har den højtærede Finansminister de sidste tre Aar paa Tillægsbevillingsloven skaffet disse Folk et Dyrtiltæg, som for sidst afvigte Aar har været paa henholdsvis 100, 150 og 200 à 300 Kr. efter Kollektionernes Størrelse. Men disse Beløb svarer ingenlunde til den Nødstilstand, der hersker indenfor denne Del af Befolkningen. Statskassens Udgift til disse Tillæg andrager ca. 100 000 Kr., disse 100 000 Kr. vilde jeg gerne have, at Statskassen skulde spare, og jeg skal da tillade mig at anstille nogle Betragtninger over, hvorledes det er muligt at spare dem. Jeg mener, man kunde give Kollektørerne et Ekspeditionsgebyr svarende til 10 Øre for $\frac{1}{8}$ Seddel, 20 Øre for $\frac{1}{4}$ Seddel, 40 Øre for $\frac{1}{2}$ og 80 Øre for $\frac{1}{1}$; det vil for en hel Seddel i en Serie paa seks Trækninger give 4 Kr. 80 Øre og for et Aar 9 Kr. 60 Øre. Det vil kunne bevirke, at Statens Dyrtiltæg vil kunne falde bort, og for Kollektørerne vil Resultatet blive, at en Kollektion med 100 Lodder